

Kern/3496 (1-9)

553

DE
DIGNOSCENDIS
AUDITUS VITIIS

PRAEMISSA SOLEMNI
AD THESES MEDICAS DISPUTATIONE,

CONSENSU
FACULTATIS MEDICAE
HALENSIS,

GRADUM DOCTORIS MEDICINAE
IMPETRATURUS

DISSERIT
CAROLUS FRIDERICUS GIEBELHAUSEN,
MANSFELDENSIS.

HALAE
TYPIS JOANNIS GODOFREDI RUFFII.
MDCCIC.

DE
DIAGNOSCENDIS
AUDITUS VITIIS

TRAFMISSA 2015
AD PHESS MEDICA DEPT TIONE

ACQUATIA MEDICAR

GRATIA HANNOVER MEDICAR
1871

GRATIA HANNOVER MEDICAR

MANHATTAN

[4]

DE

DIGNOSCENDIS AUDITUS VITIIS.

I.

Uti tota dignoscendi ars summam fere cognitionum medicarum complectitur, omnibusque ratiociniis, et, quae tempora ferunt et auferunt, commentis longe praeferenda est; ita auditus vitia qui rite dignoscit, summum fere attingit ejus artis fastigium.

Namque instrumenta, quibus utimur in audientis sonis, haecenus abscondit alma natura, ut nullum eorum sine difficili anfractu ossium dissectione conspici possit. Unde etiam factum est, quod ea instrumenta per plura saecula penitus incognita, decimo sexto denique innotescerent, **VESALIO**, **INGRASSIA**, **EUSTACHIO** et **FALLOPIO** praeceuntibus.

A 2

2.

E neglecta vero vitiorum eorum diagnosi sequuta est coecutiens prorsus et empirica methodus, qua curare vulgo eadem student. Si quis enim surdus medicum vulgarem advocat, protinus hic vel ad tubos auditorios, vel ad alia remedia transit, quorum efficaciam aut ipse expertus est, aut in aliorum scriptis legit. Ea sine rationibus et promiscue adhibet, saepius sine ullo emolumento, donec aeger, taedio correptus, ad agyrtam confugiens, nonnunquam ab hoc celerius et tutius sanatur. Sic perit gloria artis cum inscitia aut negligentia artificum.

3.

Operae pretium itaque me facturum esse arbitror, dum praecipuos surditatis casus pro viribus investigare, signaque eorum diagnostica rite indagare conor. Id vero tentamen, a tirone medico institutum, iuxta tironis mancam omnino et non satis firmatam cognitionem diiudicandum erit. In id autem potissimum inquiram auditus vitium, quod vulgare est ac saepissime medico curandum traditur, surditatem nimirum, quae, quomodo differat, quam ratione variae eius causae a se invicem discernantur, exponam.

A. SURDITAS A VITIIS INSTRUMENTORUM EXTERNORUM.

4.

Instrumenta externa, quibus auditus producitur, ea appello, quae citra tympani membranam posita sunt,

interna vero, quae ultra eam membranam partes magis in osse temporum reconditas complectuntur.

Externarum prima pars est CARTILAGO CONCHAEFORMIS, quae cum HELICE et ANHELICE, TRAGO et ANTITRAGO, cava sua superficie omnes, undeunde veniant, sonos occupat ac in meatum deducit auditorium. Ea pars cum multo amplior sit meatu, ac vario modo exster, inde efficitur, ut soni insigniter robore auoci ad tympani membranam tanquam in focum colligantur. Vittarum autem usus et fasciarum, quibus capita Europaeorum a primo inde lucis adspectu vincuntur, multum de ea nativa auris perfectione demit. Inde obtusius audire dicuntur, quibus auris externa resecta fuit a). Hinc a GALENO jam animadvertum est, manu ad angulum cum capite rectum retro aurem apposita, melius surdastros audire.

5.

Secunda pars, MEATUS AUDITORIUS, annulis cartilagineis in introitu compositus, incurva directione versus tympani membranam progrediens, saepius surditatis causam continet.

a. Potest enim a nativitate inde *στενυτος* esse, ut nullus pateat aditus ad internas partes. Eam atresiam connatam in sinistra aure observavit LACHMANDIUS b).

a) Haller elem. phys. vol. V. p. 279.

b) Eph. nat. cur. dec. I. ann. 6. 7. obs. 178.

b. Deinde obstruitur variis causis, quorum pertinent:

α. Ceruminis incrassatio aut concrementa dura et saepius etiam calculosa. Eam unguinis speciem natura produxit, ut cutis ab aëris violentia defenderetur, mollis et sensilis servaretur. Incrassatur autem ab aëris externi particulis oxygeniis, quae materiam albuminosam in concrementa ejusmodi abire cogunt. Hinc etiam cum TRNKA DE KRCZOWITZ credendum est c), easdem causas, quae concrementa calculosa in articulis et vesica urinaria producant, huic etiam surditatis speciei ansam praebere, facillimeque cerumini adjudicandam esse surditatem, si dispositio arthritica diu jam corpus vexavit. Deinde vero eandem causam probabili conjectura consequimur, dum diutius jamjam aeger se aurem purgare non meminit. Saepius quoque auriscalpio immisso inspissati succi pauxillum promi potest, unde, quanam sit causa surditatis, illico patet.

Vulgaris ea causa nec periculum nec moram habet diuturnam, quippe cum aqua tepida aut sapone soluto injectis facile solvantur ejusmodi concrementa, imo lactis calidi vapores idem etiam saepius perficiant.

---

c) Histor. cophoseos, p. 41.

8. Multo gravior est morbus, a vermibus aut infectis, quae in meatum auditorium irreperunt, ortus. Dolores atrociores, ipsaeque nervorum distentiones dirae nonnunquam accedere et alium omnino morbum mentiri solent, cuius exemplum satis memorabile adfert ACRELIUS. d) Similia exempla narrat e VALESCO DE TARANTA et MONTANO SCHENCKIUS DE GRAFFENBERG. e) Conspiciuntur nonnunquam vermes aut infecta, dum lente convexa candelae radios collectos in meatum auditorium illabi iubemus. Mortem ipsam ex gryllo, qui aurem intraverat, observavit SAMUEL LEDELIUS. f) Putavit medicus, gryllum hunc forsan foetus exclusisse, cum immanes capitibus dolores et furores ad mortem usque consequerentur.

Alia peregrina posse in aurem illabi, adeoque surditatem efficere, observatione VALENTINI constat, g) qui medicastrum e surdi aure pisum eduxisse refert. Eas observationes jam a pristinis inde temporibus fuisse institutas, patet ex AETII consiliis, quae ex HERACLIDE TARENTINO deprompta sunt. Commendantur

---

d) Chirurgiska händelser, p. 159.

e) Observ. p. 176.

f) Eph. nat. cur, dec, II, ann. 2, obs. 39.

g) Ib. obs. 164.

autem varia adversus fabas in aurem illapsas, tanquam vulgarem casum. *h)*

7.

7. Vulgaris causa haeret in meatu auditorio, dum ulcere aut abscessu corripitur. Eos autem abscessus in ipso meatu haerere, neque altius, vel ex cerebro saniem defluere, cognoscitur e locali potissimum dolore, qui neque cephalalgia neque sensuum aliorum vitis conjunctus est. Nonnunquam etiam conspicitur manifesto id ulcus, dum candelae lumen, lente convexa actum, in meatum colligimus. Animadversum praeterea est, ea ulcera cohaerere cum universalis corporis morbo. Observavit enim WEIKARDUS *i)*, fluxum aurium purulentum saepius sequi fluorem album mulierum; et alii viderunt, tum in scrofulosis infantibus, tum etiam in venereis satis vulgarem esse otorrhoeam, quae solos abscessus aut ulcera vel scrofulosa vel venerea supponeret. Sic DUVERNEYUS vidit, glandulas meatus auditorii conglobatas in scrofuloso morbo obstructas et ulceratas surditatis causam praebere. *k)* Et BORDEUS otorrhoeam diuturnam a scrofuloso vitio pendere egregie docuit. *l)*

---

h) Aët. tetrab. II. ferm. 2. c. 87.

i) Medic. Fragm. S. 170.

k) De l'organe de l'ouïe, p. 95.

l) Recueil de pièces, qui ont remporté le prix de l'acad. de chirurg. vol. III. p. 69.

A blennorrhoea suppressa ortam surditatem semel observavit SCHWEDIAUERUS, idemque de cophosi syphilitica fufe agit. *m)*

8.

δ. Fungi, polypi, sarcomata, aliique id genus tumores raro haudquaquam in meatu auditorio generantur, de quibus cognoscendis et exterminandis fufe agit BELLIUS. *n)* Quodsi ii tumores totum ubique meatum obstruunt, nullusque sonus ad tympani membranam progredi potest, non potest non tubo uti aeger, qui ori inditus tubae Eustachianae sonos communicat, cujus rei exemplum SACHSIUS refert. *o)*

9.

Tertia pars, quae externas partes ab internis determinat, est MEMBRANA TYMPANI, quae naturali statu meatui protensa fuscipit radios sonoros et ab iis in vibrationes cogitur. Qui motus vibrantes cum summe necessarii sint, ut inde officula auditus moveantur, vario modo laedi auditus potest ea membrana laesa.

a. Rumpitur ea membrana aut vulneribus perforatur, ut rite tendi ac vibrare nequeat. Auriscalpiis

---

m) Sur les maladies syphilit. vol. I, p. 165. vol. II, p. 77.

n) Lehrbegriff der Wundarzneyk, Th. 4. S. 100.

o) E. N. C. dec. I. ann. 1. obf. 35. schol.

nimia vehementia intrusis adeo nonnunquam vulneratur, ut auditus debilitetur. Nonnunquam quoque animadversum est, sonitu nimio aut fragore tormentorum bellicorum ruptam esse membranam. *p)* Rumpi etiam potest ulceribus internis sapiem profundentibus, quae hanc partem corrodit.

Neque tamen eo minus existant varii casus, ubi perforata hac membrana illaesus supererat auditus. Toties observatur enim foramen membranae, ut praeterlapso seculo Aug. Quirin. Rivinus naturale id crederet, adducto eorum exemplo, qui fumum tabaci per aures edant. Primus vero Waltherus ostendit, omnino praeternaturale esse id foramen, atque auditum saepenumero ob solam eam causam debilitari. *q)* Vidit is enim tum demum foramen illud oriri, quum alias partes vicinas simul destruxerat.

IO.

In eo statu disruptae membranae tympani natura saepius succurrere videtur auditui difficili, dum SECUNDARIUM illud TYMPANUM, seu membranam, quae fenestrae rotundae praetensa est, in eum finem creavit, ut motus vibratorios simul cum primario tympano perficere possit.

---

p) Fabric. Hildan. Cent. III. obs. 5. 6. Cf. Morgagni de sedib. et caus. morb. ep. LII. 25.

q) Haller diss. anat. vol. IV. p. 334. 354.

Etenim canes, quibus lacerata est membrana tympani locoque mota ossicula, auditu statim orbati non sunt, si vero progressu temporis surdi fiunt, id aëris aliorumque subingredientium corpusculorum iniuriis e Morgagnii doctrina est tribuendum. *r)* Neque auditu penitus carebant homines, quorum tympanum morbus eraserat, quod profecto contingere haud potuisset, nisi altera sono eademque per secundarium tympanum via ad labyrinthum usque pateret. *s)*

Binae sunt apud HILDANUM observationes, in nostra quam in contraria sententia rectius explicandae. *r)* Harum altera matronae est, quae cum a prima aetate ad vigesimum quintum usque annum materiem purulentam ex auribus effudisset, coepit deinde aërem clausis naribus atque ore per ipsas aures exspirando ita vehementer efflare, ut impositas pennas atque festucas impelleret et bullas interdum in ipso pure excitaret. Altera civis est eodem adfectu laborantis, qui aërem per aurem sinistram tanta vi propellebat, ut et sibilum ederet, quem adstantes facile percipiebant, et candelam admotam exstingueret. At in tanta aurium labe auditus utriusque vix erat depravatus. Cur id quaeſo? Nonne aër ex ore ad meatum auditorium ultro citroque per-

---

r) Epist. anat. XIV. 10.

s) Scarpa de fenestra rotunda §. 31. in *Römer. delect. opusc. italic.* p. 56.

t) Cent. III. obs. 2. 3.

means indicabat membranam tympani diuturna suppuratione fuisse corrosam? Hac autem membrana deficiente quis esse poterat officulorum usus? Minimus profecto, ne dicam nullus. Quidquid igitur matrona illa et civis audiebant, per secundarium tympanum potissimum audiebant.

II.

Hinc itaque sequentia patent signa diagnostica ruptae, vulneratae aut alio modo laesae membranae tympani.

1. Auditus non penitus abolitus, sed debilitatus aut depravatus, cum plerumque soleat natura providere ope tympani secundarii.
2. Cognitio caussarum praegressarum, nimiae violentiae, ulcerum, vulnorum aut aliarum violentiarum.
3. Exitus aëris fumique per aures, dum contento ore spiritum versus aures protrudit aeger.
4. Exitus humorum auri injectorum per oris cavitatem.
5. Specilla auri immissa multo profundius penetrant, quam in statu naturali.

12.

b. Membrana tympani quoque relaxatur saepius atque ita debilitatur, ut vibrare nequeat, si radii sonori in eam incidunt.

Id vitium nonnunquam nativum est, dum smegma, quod in embryonibus et recens natis eam membranam obducit, retinetur eamque membranam ita relaxat, ut vibrare rite non possit. *u*) Crassam eam membranam vel mucō obductam FABRICIUS HILDANUS et VALSALVA in surdis viderunt.

Attamen fieri etiam potest, ut acquiratur ea laxitas iis omnibus causis, quae solidas partes debilitare mucōque obducere possunt. Inde nonnunquam videmus, surdos melius audire in arida tempestate et dum eurus aut boreas flant, quam notho aut zephyris spirantibus aut pluvia tempestate. Eo etiam signo diagnostico uti possumus, ut ea causa dignoscatur. *v*)

B. A VITIATIS PARTIBUS INTERNIS.

a. Cellulae mastoideae.

13.

Transeo jam ad internas partes, quae ab externis ope membranæ tympani discernuntur. In cavitate tympani ipsa saepissime latet causa surditatis, quae multo difficilior dignoscitur, quam quodvis externorum instrumentorum vitium.

u) Bonet. sepulcr. anat. lib. I. sect. 19. addit. obs. 1—f.

v) Cf. Platner. pr. de morbis membranæ tympani. Lips. 1780.

Et primum quidem e tympano patet aditus ad ipsas cellulas mastoideas, quarum proxima, ANTRUM VALSALVAE dictum, pone incudis officuli crus posterius et supra malleum posita, velut appendix tympani est. Pone id antrum incipit os petrosum, dudum supra processum mastoideum, cellulis excavari, quae deinde, prout cum adultiore vita in processus elongatur, ipsae una descendunt et producuntur. Eas autem cellulas usui non mediocri esse in auditu promovendo vel inde patet, quod animalia, quae acute audiunt, alia antra resonabilia in cranio habent, et in avibus, quibus musica auris est, supra et infra cerebrum utraque auris interne cum altera communicat et alioquin cellulae inter duas cranii laminae interruptae abundant. x)

14.

Muco rubro, quo naturaliter eae cellulae cum tympani cavitate ipsa repletae sunt, nimis abundante omnino surditas oriri potest. Id autem vitium ut dignoscatur, fere fieri nequit. Ideoque etiam curatio, quae forato processu mastoideo perficitur, clarae et manifestae diagnosi haudquaquam inniuitur. Arbitror tamen, conjectura probabili eam causam consequi posse medicum, si inflammatio auris aut catarrhus vehemens sive rheumatismus praegressus surditatem attraxerit.

---

x) *Haller. elem. physiol. vol. V. p. 222. Cf. Ad. Murray in Schwed. Abhandl. J. 1789. S. 300.*

Tunc itaque perforatio processus mastoidei est tentanda.

Facilius vero dignoscitur caries cellularum earum ac ossis, quod cavant. Nam et dolores continui rodentes et causae praegressae et integumentorum livor prodere solent ejusmodi cariosam ossium labem. Tunc vero utilem esse perforationem processus, HEUERMANNI observatione constat. *y)* Similia exempla felicitis successus, quam haec curatio habuit, narrant FIELITZIUS, *z)* JASSERUS *a)* et LOEFFLERUS. *b)* Dolendum tamen, auctores non rite signa diagnostica indigitasse, quibus perforandum esse hunc processum pateat. Unicam fere adducunt notam, quod aegri, surdi alioquin, melius tamen audire potuerint, ore aperto, quodque affluxus materiei vel ichorosae vel pituitosae ex aure nonnunquam praecesserit. Denique etiam plerique fere casus, in quibus utilis fuit haec curatio, surditatem complectuntur metastasi post febres aut alios morbos orta productam.

15.

b. Cavitas tympani.

In hac cavea congregantur sonori radii, ut inde officula auditus in motus citari possint. Aëre autem

---

y) Abhandl. der vornehmsten chirurg. Operat. B. III. S. 192.

z) Richters chirurg. Bibl. B. VIII. S. 324.

a) Schmuickers verum chirurg. Schriften, B. III. S. 113.

b) Richters chirurg. Bibl. B. X. S. 615.

repleta est haec cavitas, non eo quidem, quam spirat homo, sed mutato omnino. Etenim per tubam Eustachianam adductus aër tum calore naturali hujus partis, tum vaporibus humorum in cavea exhalantium vicissitudines aliquas pati videtur. Eae autem vicissitudines non possunt non particulas eas augere, quibus materies calorifica attrahitur, adeoque elasticitas aëris increfcit.

Hinc congestis in hanc cavitatem humoribus labefactari debet auditus, quod maxime fit, dum in febre aut post eam humores morbofi eo abscedunt. VALSALVA enim pluries vidit in hominibus, qui in febre acuta surditate correpti fuerant, caveas tympani humoribus repletas, quod et MORGAGNIUS de iis confirmavit, qui apoplexia decedunt. c)

Hic praeterea vidit in mulieris soporosa febre cum surditate defunctae cadavere saniosam materiem in cavea tympani et vicinis sinuositatibus. d) Alius juvenis cadaver secuit, qui cum fistulosa carie processus mastoidei alterutrius audiverat tamen. Ibi tota tympani cavea pure repleta et ossa vicina carie exesa erant. e) In muliere etiam, quae ex pleuride in surditatem inciderat, cavea tympani materie purulenta reple-

---

c) Epist. anat. VII. 6.

d) De sedib. et causis morbi, ep. VI. 4.

e) *Ib.* ep. XIV. 5.

repleta, cellulae mastoideae humoribus refertae, utriusque tympani membrana flaccidissima et nigricans appa-
ruerunt. *f)*

16.

Satis vulgaris ea causa, materiei nimirum saniofae, purulentae aut aquosae congeries in cavea tympani, dignosci potest sequentibus signis:

1. Praegressus est morbus, in quo humores abscedere in hanc partem potuerunt. Is autem maxime vel rheumaticus, vel inflammatorius, vel nervosus esse solet.

2. Nonnunquam simul adjuncta est caries partis petrosae, quae suis omnino signis dignoscitur. (§. 7.)

3. Saepius quoque humor ille defluit in gulam, cuius memorabile exemplum adducitur in ephemeridibus naturae curiosorum. *g)* Mulieri cuidam, quae e fluore albo suppresso surda fiebat, defluit, quoties caput inclinaret aut comederet, humor salsus in linguam, Alia per plures annos jam surda, quae omni hyeme faciei effluxum ex aure passa erat, saepius quoque cum pruritu in palato salivae fluore laboravit. *h)*

---

f) *Ib.* ep. XXI. 24.

g) Dec. II. ann. 7. p. 171.

h) Act. nov. nat. cur. vol. I. obs. 223.

4. *BUSSONIUS* praeterea arbitratur, nonnunquam tensionis et fluctuantium humorum in cavea tympani sensum percipi, quod vero satis arbitrarium iudico signum. *i)*

5. Quodsi denique per cellulas mastoideas aliquid iniicitur, humores impuri abundanter iterum effluunt.

17.

c. *Tuba Eustachiana.*

Summi momenti est haec tuba ad propagandos sonorum radios cum aëre ex ore per membranam fenestrae rotundae seu tympanum secundarium in labyrinthum. Hinc itaque, laborante membrana tympani primarii, ope hujus tubae tympanum secundarium auditui praesse potest. (§. 10.)

Quanta sit hujus tubae in auditu promovendo utilitas, vel ex observatione quotidiana patet, quod, dum sternutamus aut nasum fortiter emungimus, obauditionem saepius aut hebetudinem auditus percipimus, quae vitia ilico evanescent, cum deglutiendo musculos exercemus eos, qui tubam Eustachianam ambeunt. Veri enim perquam simile est, dum nasus emungitur aut vehementer sternutatur, mucii copiam obsidere officium ejus tubae, eum mucum autem optime propelli,

---

i) *Haller*, *diff. chirurg.* vol. II, 44.

cum salpingopharyngeus et palatopharyngeus agunt. Detrahitur enim hactenus tuba Eustachiana, ut attracto pharynge et constricto mucus deprimatur. Hinc etiam VALSALVA vidit, obturata plenius tuba Eustachiana auditum amitti. *k)*

18.

Oritur saepius ea surditatis aut hebetis auditus species in catarrho aut glandularum tumore rheumatico, quo tum tonsillae, tum glandulae palati tubae Eustachianae vicinae adficiuntur. Meminit WEPFERUS *l)*, a parotide ulcerata auditum penitus esse abolitum. Ita saepius etiam in angina parotideae surditas accidit *m)*, accidit in aphthis et narium polypis, qui orificia tubarum Eustachianarum occupant *n)* Vidit SIMSIUS ex tonsillarum tumoribus subito ortam surditatem, quae sternutatione iterum ilico evanescebat, dum fragorem in aure aeger perciperet. *o)* Aliud exemplum surditatis multo magis diuturnae et tonsillarum etiam tumoris idem narrat, quae surditas protinus tollebat, ut contento ore aër versus aures propelleretur.

---

k) De aure humana c. 5. §. 10.

l) Observ. de adfect. capit. obs. 183. p. 894.

m) Störk lib. de cicuta, p. 281.

n) Valsalva de aure humana, p. 90.

o) Medic. Abhandl. der Lóndón. Gesellsch. B. I. S. 22.

*Diagnofis hujus speciei morbofae
verfatur*

1. in investigandis cauffis remotis. Frigus ad-
miffum, catarrhus, rheumatismus, tumores fcrufulofi
aliarum glandularum probabilem faciunt opinionem,
quod Eufiachiana tuba, maxime ejus initium, pa-
tiatur,

2. Cum aeger aërem vehementer propellit, clau-
fo ore et naribus, haudquaquam moleftum illum fen-
fum ponderis et tenfionis percipit, quem sentiunt, qui
apertis tubis Eufiachianis aërem per illas verfus mem-
branam tympani pellunt.

3. Continuo fimul aeger tinnitum sentit et fufur-
rum aurium, quem aësi in cavitate tympani coërcito ad-
judicare poffumus, ficut eundem sentimus, quoties
mucus aut alii humores orificium tubarum occludunt,
dum nares emunguntur.

4. Melius audire folent ejusmodi furdi, dum
alieni fonitus aures adficiunt; multo obtufior vero est
auditus in folitudine et perfecta quiete.

5. Suam ipforum vocem multo minus audire fo-
lent, quam antea. Unica vero injectione per nares in
tubam Eufiachianam facta, multo melius fuam vocem
audiunt. p)

---

p) *Watben in Lefke's Auszügen aus den philof. Transact.*
B. IV. S. 267,

6. Si quod vestigium auditus superest, id penitus perditum it, dum aeger meatum auditorium manu occludit.

20.

d. Officula auditus.

Cum alterna eorum officulorum agitatione aër it concutiat, ut nervus inde adfici possit, vario modo auditus laborare potest, dum haec officula morbosa sunt.

Patitur autem eorum motus, dum nimia mole laborant. Vidit enim COTUNNIUS in aure surdi stapedem duplo majorem quam in statu naturali, et ab hoc officulo occlusam totam fenestram rotundam. *q)*

Vel etiam ob ancylofin aut immobilitatem articulorum nulla agitatio officulorum fieri potest. VALSALVA vidit in furdo stapedis basin cum fenestra ovali coactam *r)*, et Perill. MECKELIUS incudis et mallei ancylofin merito existimat in veteribus surditatem efficere. *s)*

Practerea saepius dislocationem contingere in officulis auditus, maxime dum aqua extenduntur ventriculi cerebri, testatur BLUMENBACHIUS. *t)*

q) Cotunni de aquaeductibus, §. 72.

r) De aure humana, c. 2. §. 10.

s) Diff. de labyrinth. auris, thes. IX.

t) Befchr. der Knöchen, S. 140.

Ex incudis defectu quemdam surdum fuisse a nativitate inde, docet BONETUS. u)

Haec vero vitia omnia officulorum difficillime dignoscuntur, licet VALSALVA credat, ea maxime adfecta esse, quum auditus tantummodo difficilis est, ac aeger locum, unde sonus venit, indicare nequit. Quae tamen difficultas satis vulgaris est et in aliis causis furditatis, neque unico huic signo fidendum esse mihi videtur. Sola caries officulorum, quae frequenter factis accidit, dignosci omnino potest. (§. 7.)

21.

e. *Labyrinthus.*

Quo magis in ima penetrabilia hujus organi inquirimus, eo difficilior fit causarum ibi latentium diagnosis. Divinari autem in his adytis potest, si nulla praegressa fuerit causa, quae externa adfecit instrumenta, sed quae praesertim aquulam labyrinthi inficere potuit. Abscessus enim humorum, quem metastasin dicimus, hoc fluidum potissimum adficere potest, unde saepius manifestae fordes aut caseosa massa aquulam eam inquinare visa sunt. v)

Deficit nonnunquam aquula, quae ad sonos propagandos perquam necessaria est, ac cum deficit, sic

u) Sepulcr. anat. lib. I. sect. 19. obs. 4.

v) Duverney de organo auditus, P. III. p. 43.

citas partium simul oritur, quam saepius in furdorum cadaveribus animadvertimus. w) Nonnunquam eam siccitatem divinaveris e siccitate totius corporis, et e causis siccantibus.

22.

f. *Nervus ipse acusticus.*

Saepissime fere nervus ipse mutatus, aut structura ipsius intima potius ita alienata est, ut conjectura probabilis hanc mutationem praeternaturalem consequi magis quam certo cognoscere possimus. Nonnunquam vero post mortem manifesta nervi degeneratio conspicitur in surdis, qui alioquin sana habebant organa externa. x)

Generatim vero nervum ipsum adfectum esse, efficitur e sequentibus signis:

I. E causis praegressis. Dum enim e sanguinis impetu, e causis debilitantibus aut irritantibus surditas consequitur, magis ad nervi adfectum quam ad organorum externorum labem refugiendum est.

2. Consensus surditatis cum aliorum nervorum vitio. Saepius enim observatum est, surdos simul mutos esse, quod ubi accidit, nervi ipsi pati videntur.

---

w) *Kritter et Lentin vom schweren Gehör*, S. 45.

x) *Fr. Hoffmann de auditu difficili*, §. 12.

Etenim radices acustici nervi una cum radicibus vagi e quarto cerebri ventriculo ortae vicinae fatis sibi sunt, atque fere cohaerere solent. Similiter plane observatum est, visum simul labefactari, ubi auditus patitur, aut alternos esse hos morbos. y)

3. Consensus utriusque auris. Altera enim obtusus audire solet, dum in altera penitus deficit auditus. Id autem nunquam accidit, cum instrumenta externa auditus laborant.

4. Symptomata laesi alio modo auditus. Tinnitus aurium saepe comitatur surditatem, nonnunquam summa sensibilitas praecessit, ut nullum ferre sonitum aeger posset: tum subito incidit in surditatem.

23.

Ut autem speciatim in hos nervi ipsius adfectus inquiramus, primum suppressio sensus et impotentia ejus oriri solent saepe subito ex spasms vel e congestis humoribus versus caput.

Vera plethora in mulieribus, quarum menstruus fluxus interceptus est, saepius surditatem produxit. z)
A vomitu vehementi sanguinis impetus versus superio-

---

y) *Deusing* in *Bartholin.* ep. IV. 40.

z) *Lentin* observ. fasc. I. 8.

ra ortus auditum abolevit. *a)* Sic virum novit HOFFMANNUS spongiosi habitus, qui a primis aetatis annis circa aequinoctia frequentia narium stillicidia passus fuerat, deinde venaectionibus adsuetus: quas cum omisisset e consilio medici, auditus gravitatem cum tinnitu aurium perpeffus est. *b)* Hinc etiam venaectiones auditus difficultatem saepius levare observatum est.

Aliorum humorum congestionem versus aures arguere licet, ubi praegressi sunt catarrhi aut rheumatismi, ubi inprimis dentium adfectus catarrhales, parotidam tumores aut tonsillarum in surditatem transferunt. Tunc enim aquosorum humorum abscessum transiisse in nervi acustici vaginam credibile est. Eas autem congestiones vel vesicatoriis vel balneis tepidis levare aut penitus tolli, nonnunquam observatum est. *c)* Hinc etiam levamen saepius perceperunt ejusmodi aegri a masticatoriis, quibus saliva multa eliciebatur, vel a mercurii ipsius usu, qui pyralissimum excitabat. *d)*

-
- a)* Fabric. Hildan. cent. V. obs. 12.
b) Hoffmann medic. ration. system. tom. IV. p. II. sect. I. cap. I. obs. 7.
c) Paulitzky's Beobacht. Th. II. n. 5. Thompson in Samml. für prakt. Aerzte, B. III. S. 515.
d) Gordon in medic. Comment. von Edinb. B. III. S. 82.

Spasticos adfectus saepius junctos esse, quibus nervus acusticus consensu cum aliis partibus nimis irritatur, vel ex una patet MORGAGNII observatione, quae in furdo quodam strigofos esse musculos interni auditus organi, ipsum docuit, e)

Cutis praesertim vitia, quae suppressa sequuntur exanthemata, cum surditatem producunt, ita agere videntur, ut spasmm excitent, quo actio nervi acustici supprimitur aut penitus tollitur. Ex retropulsa crusta lactea f), ex capitis immersione in mare g), ex herpete repulso h), e frigore subitaneo pedes corripiente i), ex ulceribus praepropere siccatis k) aliisque id genus cutis adfectibus surditas producta non alio modo mihi quidem orta fuisse videtur, quam ex spasmo cutaneo versus aures propagato, unde etiam quae spasmm eum solvere ac irritatas partes mollire potuerant, optime profuerunt. Balnea tepida l), moschum m), vapores

e) Epist. anat. VII. 15.

f) Milloradovic diff. de surditate. Hal. 1796.

g) Gordon in medic. Comment. von Edinb. B. III. S. 82.

h) Poupart von Flechten, S. 67.

i) Lange in Schmucker verm. Schriften, B. III. S. 307.

k) Jasser ib. p. 122.

l) Wepfer observ. de adfect. capitis 138.

m) Forest. obs. lib. XII. 7. 15.

tepidos, praesertim e fabis *n*), auditum quandoque re-
stituisse testantur auctores. Hinc quoque arbitror,
purgantia remedia, eaque quae sudores proliciunt, saepe
proficua esse in auditu graviori, cum irritamenta mor-
bosa versus alias partes derivare possint. *o*)

25.

Denique ad debilitatem et atoniam partium ner-
vosarum respiciendum est, qua fit, ut nervi penitus
impotentes fiant ad sensus percipiendos. Eam debili-
tatem divinare debemus,

1. quoties surditas apoplexiam sequitur, aut alios
morbos graviores, maxime profusiones humorum et
haemorrhagias.

2. cum austro flante aut humida tempestate sur-
ditas augetur, minuitur autem sereno coelo et flanti-
bus borea vel euro.

3. cum post passum, vel cum spirituosus aeger
biberit, auditus melior est, jejunum autem maxime
surditas infestat.

---

n) *Pauli* quadripartit. botan. Cl. II. p. 31.

o) Cf. *Hoffmanni* medic. rat. system. tom. IV. P. IV. c. 6.
obl. 5. — *Kritter et Lentini* S. 113. 123. f.

4. quoties alia adsunt symptomata debilitatis, quae ex habitu, pulsu aliisque functionibus desumere poteris.

26.

In his vero surditatis casibus maxime proficua sunt: quaecunque irritant, praesertim electricitas, vapores e sulfure, bitumine, electro in aures immissi; aromata aut balsama injecta, emetica ipsa repetitis et parvis dosibus adhibita.

T H E S E S.

I.

Omnia, quae organorum formam atque mixturam normalem multum mutant, morbos atque mortem excitant.

II.

Vis vitalis non est res per se, sed attributum specifice materiae.

III.

Graviditas mulierum morbus dici nequit.

IV.

Materiae mortuae vires haud subordinatae sunt viribus vitalibus.

V.

Oxygenium non est principium vis vitalis.

VI.

Lunae actio in corpus humanum negari non potest.

VII.

Morbi connati tamquam species morborum considerari non possunt.

1018
PICA

DE
DIGNOSCENDIS
AUDITUS VITIIS

PRAEMISSA SOLEMNI
AD THESES MEDICAS DISPUTATIONE,

CONSENSU
FACULTATIS MEDICAE
HALENSIS,
GRADUM DOCTORIS MEDICINAE
IMPETRATURUS

DISSERIT
CAROLUS FRIDERICUS GIEBELHAUSEN,
MANSFELDENSIS.

HALAE
TYPIS JOANNIS GODOFREDI RUFFII,
MDCCIC.

